

3) Første Behandling af:

Indstilling angaaende Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1908—09.

Mødet hævet Kl. 10⁵⁵.

120de Møde.

Onsdag den 26. April, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Indstillinger fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Fællesudvalgets Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 2277.)

Indstillingerne sattes til Forhandling.

Ordføreren (Moltesen): Som det af nærværende Betænkning vil ses, er det ikke lykkedes Fællesudvalget at komme til en fælles Indstilling. Den optræder med en Indstilling af et Flertal og 3 Mindretal. Flertallets Indstilling er fremkommen som en udstrakt Haand til Landstinget. Vi have gjort betydningsfulde Indrømmelser for muligvis at faa et positivt Resultat ud af Forslaget. Vi have vel fastholdt de Grundsætninger, der ere Folketingets, og det har ikke været svært for os at staa paa dem, for vi ere slet ikke blevne fristede til at fravige dem, idet Landstingets Flertal har stillet sig skarpt afvisende overfor en Forhandling med os indtil det allersidste Øjeblik, da det lod til, at det vilde udstrække en Haand imod os, men det, vi fik, var kun en Handske.

De Ændringer, som vi have foreslaaet til Folketingets Affattelse, gaa ud paa følgende. For det første er Loven gjort tidsbegrænset, den skal gælde indtil Kirkeaarets Udgang 1917. Landstinget har ogsaa tidsbegrænset den, men rigtignok indtil 31. December 1917. Dette kan ikke gaa an,

idet nemlig Valgene til Menighedsraadene foregaa ikke efter Kalenderaaret, men efter Kirkeaaaret. Vi have heller ikke kunnet gaa ind paa Landstingets Udtalelse om en kommende Kirkeforfatning, saaledes at der skulde staa noget om det i Loven, idet vi nemlig mene, at dette Forslag, som vi nu haabe skal blive til Lov, er en Del af en Kirkeforfatningslov. I det hele taget ville vi ikke udtale os for eller imod Muligheden af en fremtidig Kirkeforfatning, herom kan der jo være Uenighed, men vi ville lade Udviklingen gaa sin Gang, og paa Grundlag af disse Menighedsraad kan, hvis der er Liv og Vækst i den danske Folkekirke, og hvis der er Liv i den Tanke, som Landstinget nu en Gang har om en Kirkedag, dette blive løst af sig selv paa det Grundlag, vi nu lægge. Det er jo ikke noget ukendt for det Flertal, som staar i Landstinget, at naar man vil bygge en Kirke og ikke har Raad til det hele paa en Gang, bygger man en Kryptkirke og over den muligvis en Gang noget mere. Men det er vor Tanke, at det lade vi Udviklingen om, vi mene, at Øjeblikket er umuligt for sligt.

Endvidere have vi ladet § 26 i Folketingets Affattelse udgaa, nemlig dette, at Menighedsraadet ved Præstevalg skal supplere sig med et Menighedsnævn, og samtidig have vi gjort Valgperioden fra 6-aarig til 3-aarig, idet vi mene, at Menighedsraadene saa ville være Udtryk for den Stemning, der er raadende i Menigheden. I § 4 havde vi i Folketingets Affattelse dette, at man kunde komme op paa Valglisten ved Valg til Menighedsraad baade ved en mundtlig og ved en skriftlig Begæring. Vi have udslettet den mundtlige Begæring, idet vi kunne indrømme, at det kan have sine praktiske Vanskeligheder. Vi holde os altsaa til dette, at Begæringen maa være underskrevet af den, som ønsker at blive Vælger. Den næste Ændring vedrører § 14, hvor der er Tale om Menigheds møder og om, at visse Sager skulde forelægges og behandles der og have vundet Tilslutning der. Dette „vundet Tilslutning“ kan der jo muligvis være Tvivl om, hvad det vil sige, og vi have derfor strøget det, saaledes at der kun staar, at Sagen skal forelægges paa et Menigheds-møde.

I § 25 i Folketingets Affattelse staar der, at den Delagtighed i Præstevalget, som Menighedsraadet faar, skal være begrænset, indtil vi faa en Lov om Præsternes Lønningsforhold og om Præstevalg. Denne Forsætning have vi udeladt, idet vi